

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2023 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) postanowił, że odwołanie nie zostało przyjęte do rozpoznania i że strona skarżąca pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 26 kwietnia 2023 r. – A. S.A. przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

(Sprawa C-266/23, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy)

(2023/C 278/24)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A. S.A.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/96 z 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾ może być rozumiany w ten sposób, że do rzeczywistego kosztu nabytej energii elektrycznej zaliczać należy jedynie cenę nabycia samej energii elektrycznej, z wyłączeniem jakichkolwiek dodatkowych opłat, na przykład opłaty dystrybucyjnej, których poniesienie zgodnie z obowiązującymi w państwie członkowskim przepisami jest niezbędne dla możliwości zakupu energii elektrycznej?
- 2) Czy przepis art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2003/96 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on wyłączeniu zwolnienia z akcyzy od nabycia energii elektrycznej dla zakładu energochłonnego [art. 31d ust. 1 ustawy z 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r., poz. 143)] w przypadku, gdy zakład ten korzysta ze zwolnienia przedmiotowego z akcyzy na podstawie przepisów krajowych (art. 30 ust. 7a ustawy o podatku akcyzowym), gdy zakład ten wykaże, że w stosunku do tej samej energii nie korzysta z tych dwóch zwolnień jednocześnie i przy założeniu, że łączna kwota zwolnień nie przekroczy kwoty zapłaconej akcyzy za ten sam okres?

⁽¹⁾ Dz. U. 2003, L 283, s. 51; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 09 Tom 001 P. 405 – 424

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia) w dniu 2 maja 2023 r. – FB, JL/Procureur du Roi près du Tribunal de Première Instance d'Eupen

(Sprawa C-283/23, Marhon⁽¹⁾)

(2023/C 278/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FB, JL

Druga strona postępowania: Procureur du Roi près du Tribunal de Première Instance d'Eupen

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1, art. 2 ust. 3 i art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/31/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wag nieautomatycznych⁽¹⁾, mają zastosowanie do użytkowania przez organy sądowe lub organy policji wag nieautomatycznych w celu określenia masy pojazdów na potrzeby stosowania krajowych przepisów ustawowych lub wykonawczych przewidujących sankcję karną, które – jak art. 41 ust. 3 pkt 1 i art. 43 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 2013 r. o przewozie drogowym i o wykonaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE⁽²⁾ oraz o wykonaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych⁽³⁾ oraz art. 21 akapit pierwszy pkt 5 i art. 35 pkt 4 dekretu królewskiego z dnia 22 maja 2014 r. w sprawie przewozu drogowego rzeczy – zakazują dopuszczenia do ruchu pojazdów, których zmierzona masa przekracza dopuszczalną masę całkowitą?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dz.U. 2014, L 96, s. 107.

⁽³⁾ Dz.U. 2009, L 300, s. 51.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2009, L 300, s. 72.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Gießen (Niemcy) w dniu 26 maja 2023 r. – GM/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-333/23, Habonov⁽¹⁾)

(2023/C 278/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Gießen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GM

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 TUE i art. 47 Karty praw podstawowych UE należy interpretować w ten sposób, że będą z nimi sprzeczne istniejące w państwie członkowskim sądu odsyłającego uregulowania dotyczące warunków wynagradzania sędziów zawarte w ustawie kraju związkowego Hesja w sprawie kolejnego dostosowania wynagrodzeń i zabezpieczenia emerytalnego urzędników w 2023 r. oraz w 2024 r. (druk parlamentu kraju związkowego Hesji 20/9499), jeżeli kraj związkowy Hesja nie wprowadzi w życie warunków wynagradzania sędziów odpowiadających standardom europejskim w terminie podlegającym wyznaczeniu przez Trybunał Sprawiedliwości, po doręczeniu orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości?
- 2) Czy art. 19 TUE i art. 47 Karty praw podstawowych UE w związku z art. 2, 3 i 6 dyrektywy 2000/78/WE⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że wynagrodzenie sędziów w państwie członkowskim sądu odsyłającego należących do grupy zaszeregowania R 6 określonej w ustawie federalnej w sprawie wynagradzania urzędników, powiązane z ukończeniem 35 roku życia, jest z nimi sprzeczne z tym skutkiem, że sędziowie w państwie członkowskim sądu odsyłającego, którzy otrzymują dotychczas wynagrodzenie w wysokości niższej niż w ramach grupy zaszeregowania R 6 określonej w ustawie federalnej w sprawie wynagradzania urzędników, powinni otrzymać wynagrodzenie w kwocie przewidzianej w grupie zaszeregowania R 6 określonej w ustawie federalnej w sprawie wynagradzania urzędników, a ci sędziowie odsyłającego państwa członkowskiego, którzy zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego wystąpili o odpowiednie dla ich stanowiska wynagrodzenie za ubiegłe lata budżetowe lub złożyli sprzeciw wobec ich nieodpowiedniego wynagrodzenia, mogą żądać kwoty różnicy do wysokości przewidzianej w grupie zaszeregowania R 6 określonej w ustawie federalnej w sprawie wynagradzania urzędników za każde z ubiegłych lat, w których wykonywali czynną służbę?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16).